

Κήρυγμα Ιεράς Μητρόπολης Κυθήρων για την Κυριακή των Μυροφόρων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων](#)

Η Ιερά Μητρόπολη Κυθήρων και Αντικυθήρων δημοσίευσε το κήρυγμα για την Κυριακή των Μυροφόρων στο οποίο αναφέρεται στην τόλμη και τη δύναμη ψυχής εκείνων των γυναικών να ζητήσουν το το νεκρό σώμα του Ιησού για να το ενταφιάσουν.

Ολόκληρο το Κήρυγμα

Χρειάζονταν, χριστιανοί μου, πραγματικά πολύ τόλμη και δύναμη ψυχής για να ζητήσει κάποιος το νεκρό σώμα του Ιησού να το ενταφιάσει, αλλά και για να πάει να κάνει τα καθιερωμένα για τους Ιουδαίους σε έναν νεκρό, όπως να αλείψει με άρωμα το νεκρό σώμα την άλλη μέρα από την ταφή. Και αυτό γιατί ο Ιησούς σταυρώθηκε και θανατώθηκε όχι ως ένας απλός κακούργος, αλλά ως ο άνθρωπος που, κατά τους σταυρωτές του, βλασφημούσε το όνομα του Θεού ονομάζοντας τον εαυτό του Υιό του Θεού, αλλά και ως ηγέτης μιάς κίνησης που έφερνε κοινωνική αναταραχή, καυτηριάζοντας την άρχουσα τάξη και κάνοντας παρέα με

περιθωριακούς και «αμαρτωλούς» τύπους. Φίλος του Ιησού σήμαινε συνωμότης και επικίνδυνος για την κοινωνία. Άρα, μπορούσε να συλληφθή, να βασανισθή, να θανατωθή.

Και όμως, όπως λέει το σημερινό ευαγγέλιο, αυτό το τόλμησαν τόσο ο επιφανής βουλευτής και γνώριμος του Πιλάτου Ιωσήφ (γι' αυτό και ο Πιλάτος του «δώρησε το σώμα του Ιησού»), όσο και οι τρεις Μυροφόρες γυναίκες.

Ο Ιωσήφ μάλιστα και ο Νικόδημος, που και αυτός συμμετείχε στο γεγονός της ταφής, λόγω της κοινωνικής τους θέσης ήταν «κρυφοί μαθητές» του Ιησού για να μην χάσουν τα αξιώματά τους. Τώρα, όμως, που οι δώδεκα μαθητές είχαν διασκορπισθή ποιος θα περιποιόταν το νεκρό σώμα του Ιησού, ποιος θα το κατέβαζε από το Σταυρό για να το ενταφιάσει; Τώρα εμφανίζονται οι δύο αυτοί κρυφοί μαθητές και γίνονται φανεροί ακόλουθοι του Χριστού αψηφώντας τους κινδύνους, που θα μπορούσαν να διατρέξουν. Η αγάπη του για το διδάσκαλο διώχνει τον φόβο των σταυρωτών Του, που θα μπορούσαν να τους οδηγήσουν και αυτούς στο θάνατο. Το ίδιο βέβαια συμβαίνει και με τις Μυροφόρες γυναίκες. Και θα λέγαμε ότι στ' αυτιά τους ηχούσαν τα λόγια του Διδασκάλου τους: «Να μην φοβάστε αυτούς που θέλουν να σκοτώσουν το σώμα σας, ενώ την ψυχή σας δεν μπορούν να την σκοτώσουν».

Η μέριμνα για το νεκρό Κύριο ήταν πράξη αγάπης για τον αγαπημένο τους φίλο και Διδάσκαλο, αλλά και ανθρωπιστικό καθήκον προς Εκείνον, που είχε υποφέρει για χάρη του ανθρώπου.

Χριστιανοί μου, στη σημερινή απνευμάτιστη, γεμάτη προβλήματα και δυσκολίες, κοινωνία που ζούμε τα πρόσωπα αυτά μας δείχνουν το δρόμο προς τον Ιησού αψηφώντας τους κινδύνους των σύγχρονων σταυρωτών, οι οποίοι κατά τον Απόστολο Παύλο είναι «η επιθυμία της σαρκός (πορνεία, μοιχεία, γαστριμαργία, απολαύσεις) η ματαιότητα του κόσμου (η αγάπη για τη δόξα, το χρήμα, την κοινωνική καταξίωση) και οι πειρασμοί του διαβόλου (ασθένειες, θάνατοι νέων και προσφιλών προσώπων, ακαταστασίες οικονομικές κρίσεις κ.α.)». Εάν υπάρχει όμως γνήσια αγάπη για το Χριστό μπορεί όλα αυτά να μας θλίβουν, όμως δεν μας κλονίζουν. Και διά των Μυστηρίων της Εκκλησίας μας ατενίζουμε το Σταυρό και με ελπίδα προσδοκούμε την Ανάσταση.

Πρωτ. π. Παν. Μεγαλοκονόμος